

HELESTA

KAMEDES

KAMBALO

KEMENESI

CZIMBALOM.

196.647

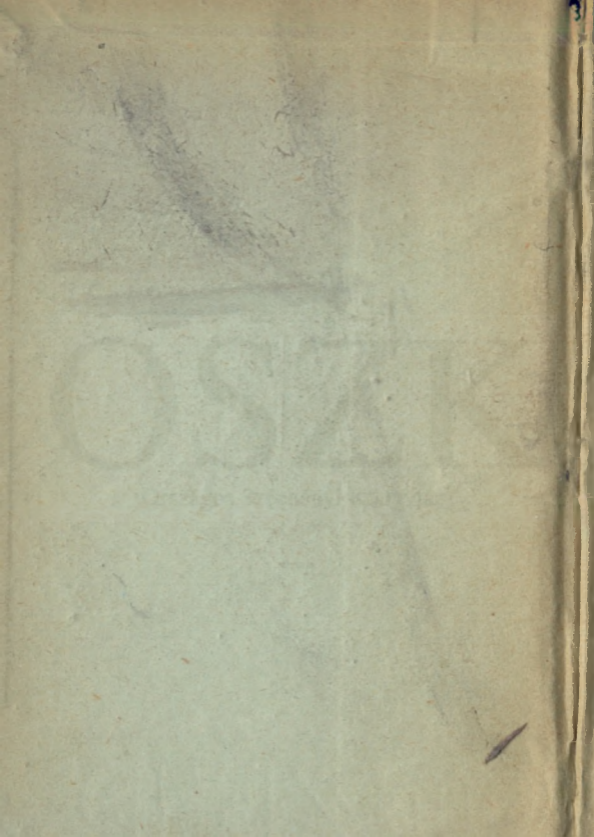
IRTA

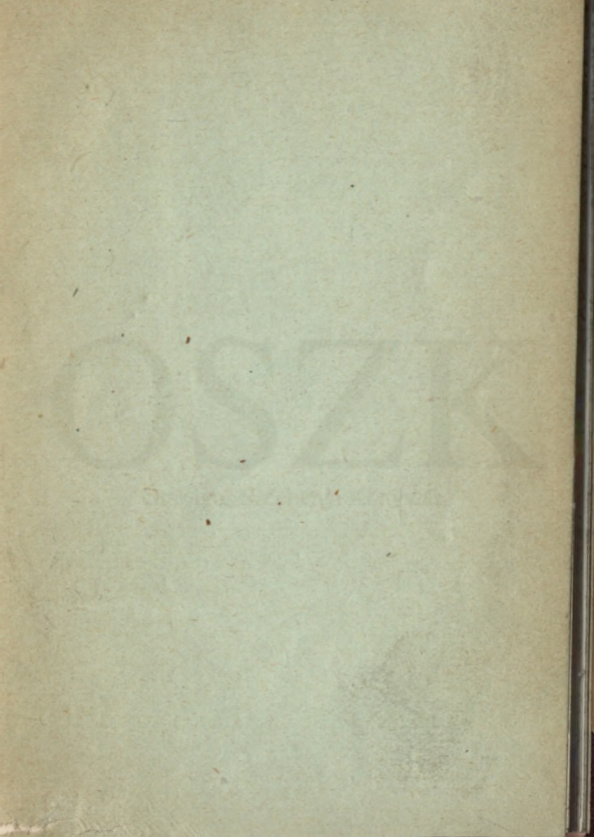
SZELESTEY LÁSZLÓ.

MÁSODIK KIADÁS.

Ára : 30 kr. p. p.

OSZK

KEMENESI

CZIMBALOM.

ELŐSZÓ.

Az itt összegyűjtött költemények nem mások, mint egyes sugárkák nagy részt azon nép életéből, mely vasmegyének „Kemenes“ nevezet alatt ismert részét lakja.

Eredeti fajtánk megérdemli, hogy költészetére figyelmet fordítsunk: ismerjük kedélyes gondolatait, becsületes szí-

vét szilajságában úgy, mint a szerelem enyelgő örömeinél, hogy egyet ölel a barnán, baklós csizmaszárára csap tenyerével, harmadfelet ugrik s nagyot rikkant jó kedvében.

Mint csendes parti levél figyelek a néptenger hullámzatára, hallgatom szójárásait, kilesem érzelmeit. Eredeti szilaj gondolatai viszhangra találnak lelkeimben: közibök vegyülök, kihalászom érzelmeiknek drága gyöngyeit s azok összeillesztésében találok örömeim legkedvesbikét.

Mennyi eredetiség? mennyi saját szerű gondolatok e népnél? S minden kiejtése, minden szava egyegy vonás az eredeti kép kiegészítéséhez.

A nép élete hasonlít azon mezőhöz, mely kebelében a régi kor kincseit öntudatlanul ápolgatja. Új világot kell ad-

nunk e kincseknek, átültetvén azokat e nemzetiralom kertjébe. Általánosítanunk a jól gondolt tájszavakat, életet adnunk a nép jellemző kifejezéseinek, hangot örömeinek, nyomatékot, jelentőséget gondolatainak a népköltészet által. S pedig nem azért, mert a népköltészet napjainkban divat, hanem : mert a nép eredeti jelleme, kedélye, lelkülete, nyelvének sajátos szépsége, kifejezéseinek tájszerűsége leginkább dalaiban s legtöbbször jó kedve, vagy legalább a lélek oly hangulata által mutatkoznak, midőn a cselekvés körül a szív érzelmeinek is kijut a maguk szerepe, s ez az oka, hogy e szavak, e kifejezések visszaadására is legalkalmasb a népköltészet: hű és népszerű leírása azon jelentekeknek, melyekben az érintettem szavak, vagy a táj szokásaival kapcsolatban lévő

jellemző kifejezések leginkább használ-
tatni szoknak.

E nézetektől vezérelve fogtam én is
a „Kemenesi czimbalom“ irásához, mely-
ben Vasmegye' e szép része tisztán ma-
gyar lakosságának ajkáról lelesett nyel-
ven nyujtok a közönségnek egy igény-
telen, de talán nem épen érdek nélküli
gyűjteményt.

A szerző.

Fonóházban szól a dunda :
Csalogatnak engem oda ;
Nem megyek én nem mehetek ,
Mert a rózsám igen beteg.

Mit csinálnék olyan helyen ?
Szivem ugy sem lenne jelen :
A szivem zálogban maradt
Galambomnak feje alatt.

Búmban se hallok se látok :
 Össze törném a rokkátok —
 Mulassatok hát magatok ,
 Én betegemnél maradok. . . .

Nyujtsd ki rózsám , bársony karod !
 Nem bántom , ha nem akarod ;
 De ha elnézed angyalom !
 Megsimítom , megcsókolom.

Fáj-e még a fejed nagyon ?
 Talán forróságod vagyok ? . . .
 Forróság a te kellemed :
 Meggyújtottad a lelkemet !

ZÖLD VETÉS KÖZT. . . .

Zöld vetés közt énekel a pacsirta,
 Bár a vetés bársonya eltakarta :
 Énekimben megszóllal a szerelem,
 Akar mikint takarja is kebelem.

Szerelem nélkül az ember kebele
 Kiszáradt fa, mellynek nincsen levele
 Leveles az én szerelmem zöld fája,
 Csakhogy bánat rakott fészket reája.

Bánatom egy sötét felhő az égen —
 Édes kinesem! tekints reá szelíden:
 Szép a felleg az ég sötét madara,
 Ha pirosra festi a nap sugara.

CZIFRA SUBÁM....

Czifra subám husz forintos....
 Ez a kis lány csalafintos;
 Száma sincsen hányszor csala:
 Verje meg az isten nyila.

Minő tüzesen pillogat?
 A szeme majd hozzám ragad:
 Ne erőtesd édes vérem!
 Kevesebb is beérem.

Becsülöm a gusztusodat;
 De ne fáraszd érttem magad!
 Nem megyek én bolondjába',
 Mint a madár kalitkába.

Hanem csókot mégis adok,
 Abban talán meg nem halok
 S mihelyt vége szakadt annak:
 Neki váttok a Bakonynak. —

Czufel fakó! ég a berek!
 Hadd menjen a betyár gyerek —
 Karakói biró lánya,
 Vár engemet vacsorára.

—•••••—
 SZEGEZÉS BÁNT....

Szegezés bánt : fáj a keresztcsontom —
 Mennykő egy szer vagy te kis rubintom
 Te miattad csusztam el a jégen,
 Ugy ragyogsz, mint a csillag az égen.

Bari néni! ne füleljen erre:
 Menjen arébb, nézzen a kenderre —
 Jobb volna, ha a dologhoz fogna,
 Mintha bizony maga más lett volna!?

Rád tekinték, te elmosolyodtál,
 Megbüvöltél, meg is vakítottál;
 De hogy is ne? pillantásaidra
 Még ülve is megbotlottam volna.

Bari néni! mit botorkál erre?
 Ne vigyázzon e csintalan szerre!
 Tudom bizony maga is azt tette
 Régenten, ha legény volt mellette.

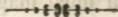
Rózsa felhő, kincsem! pillantásod,
 Talán nem is földi származásod? —
 Felhődet a vész azért nem bántja,
 Ott terem a szerelem gyémántja.

Gyere idebb: csókolj meg egyszerre!...
 Bari néni! mit tekintget erre?
 Sz' nem magának, e kis lánynak mondom:
 Van is nekem most magára gondom!

Egy kis halom virul kertem közepén,
 Elmondhatom mért szeretem? el biz én:
 Hej mikint e rózsa fürtös kis halom
 Ugy mosolyog sokszor az én angyalom.

Napsugár enyelgi néha ezt körül,
 Megöleli, megcsókolja emberül:
 Édes kincsem! eressz kebled havára,
 Hadd tegyek úgy, mikint a nap sugára....

ŐSZIFÁKON....

Őszi fákon
Sárga levél látszik,
Levelek közt
Egy kis madár játszik.

Kis madár a
Gondolat mögöttem,
Mit a multak
Romjain feledtem.

Édes remény
Tarka pillangója
A kis madár
Hű vigasztalója.

Hej, azért is
Csügg úgy e határon,
Mint a harmat
A liliom szálon.

Őszi fákon
Sárga levél látszik,
Levelek közt
Arany sugár játszik.

Arany sugár
Beh megvigasztalnál,
Hogyha rózsám
Pillantása volnál.

BUSULOK ÉN....

Busulok én, majd megöl a bubánat:
Messze utra vitték édes babámat —
Mért nem vagyok kikeletnek lány' szele?
Hadd mehettem volna én is el vele.

Viszik, viszik rónaságon messzire
Hullámidon délibáb nagy tengere!
Mért nem vagyok rónaságon kis madár?
Melly a délibáb közt énekelve jár.

Kemenesen rongyos csárdák állanak:
Tudom egyikbe majd csak beszállanak —
Mért nem vagyok e csárdában kocsmáros?
Melly ugys a mennyországgal határos.

Édes kincsem ! akar hol lesz lakásod :
 Ne feledd , hogy boldogságom a társad !
 Hozza meg azt nekem angyal-kebeled ,
 Mint a himes virágot a kikelet.

KEMENESI FÜZES-BEREK....

Kemenesi füzes-berek,
 Bele mennék ; de nem merek ,
 Mert a szívem oda lenne :
 Barna kis lány lakik bene !

A füzesben csillag ragyog ,
 Vagy nem csillag : — oda vagyok ! —
 A kis barna pillantása ,
 Meggyújtott a lobogása... ..

Sárga csikom , fordulj vissza !
 Hamis ez a berek hossza :
 Csak egyszer botlottam bele
 S oda lett a szívem fele :

A hajnali kakas szóra
 Felkapok én a fakóra:
 Köd előttem, köd utánam!
 Lesz ma megint dinum dánom.

Kemenesi nyires határ!
 Van-e benned nyalka betyár?
 A ki velem hébe-hóba
 El-eljárna vigadóba.

Úgy kérődzik a bal felem !
 Tudja a kő mi lesz velem ?
 Szivem , mint a lovam lába
 Szikrákat hány ebenjába.

Vagy úgy ... lám már oda érek....
 Rózsám ! adj most a mit kérek :
 Zabot , szénát a lovamnak ,
 Meleg csókot jó magamnak ! —

Édes lelkem néném asszony ?
 Hej , csak egy szóval marasszon !
 Mert én akar hová legyek ,
 Ha ma innen odébb megyek.

Töltse meg a kulacsomat :
 Hadd csipem le jól magamat !
 Jövő farsang derekára
 Számot tartok a lányára.

A szerelem nehéz kereszt :
 Elmennék ; de el nem ereszt.
 Álmos vagyok : tündérálom
 Ez az én rozsmaring szálom !

Akar mi legyen a nevem,
 Ha odáig nincs a szívem :
 Csak káromkodni sem merek,
 Ugy megviselt ez a gyerek !

—•••••—
 EJNYE TE KIS RÓZSA SZINŰ....

Ejnye te kis rózsza színű harmat :
 Beh szeretlek , eszem az irgalmad !
 Vajh minő tűz emészt belől téged ?
 Hogy a szemed olyan igen éget.

Megláttalak , közeledbe jöttem ;
 Jaj , ha tudnád milly odáig lettem !
 Pillantásod rám miért is mérted ?
 Megátkoznám a világot értted.

Ha szerelmem virágos kert lenne ,
 Te meg lennél a pillangó benne
 S én körödben a levegő-élet :
 Meggyuladnék még akkor is tőled !

—•••••—

Oda hajtok delclőre
 Arra a kis zöld erdőre —
 Zöld erdőnek pázsítjára,
 Hova nem hat nap sugára.

Ott az erdőn patak csörög
 A patakból vizet merek :
 Hej a vizet azért merem
 Nagyon éget a szerelem.

Hogyha szellő jön ott közbe
Rózsa-levél hull a vízbe :
Azért hull az olyan sűrűn
Szeretőm jár át a bürűn.

Kis kosarat hordoz vele
Piros zamóczával tele :
Míg szép magát megölelem
Zamóczáját tizedelem.

Csak úgy isten igazában
Keresem a kosarában :
Jobb zamóczát terem ajka
Ott egyet sem hagyok rajta.

EZ AZ UTCZA...

Ez az utcza
Kanyarékos
Az én rózsám
Takarékos:

Kanyarékos

Utcza-végen

Azért várom

Ollyan régen.

Ez az utcza

Végig sáros

Ugy szép a lány,

Hogyha páros :

Hej én azért

Kedves párom

Sáros utczán

Is bevárom.

Ez az utcza

Dufla soros

Az én rózsám

Tuli piros :

Dufla soros

Utcza hosszát

Nem találni

Pirosabbat. —

HEGYEN ÁLLOK...

Hegyen állok,
 Igen szép idő van —
 Két kis hattyu
 Fürdik lenn a tóban.

Gondolatim
 Épen így fürödnek
 Kék tavában
 Gyönyörű szemednek.

Énekes szél
 Száll a hegy fokárul,
 Érintésén
 Virág hull a fárul.

Ne bántsod rózsám!
 Énektermő fámat,
 Szívemet, — — — mert
 Virágeső támad.

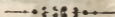

Fut a fakó, lóg a szüröm ujjá :
 A forgó szél erre arra fujja.
 Libeg lobog síp ujjú gyolcs ingem :
 A hadnagyok megkergettek engem.

Lassan fakóm ! elég nagy a puszta :
 Nyomot veszt az ismeretlen rajta —
 S a csikós , a puszták vad galambja :
 Odább állni a legkisebb gondja.

Hó ne fakó , megállj ! . . . hamarjába
 Betekintek egyet e csárdába :
 Itt a puszták legszebbik virága ,
 Távozásom a szomorúsága.

— Hej rózsám, megáldjon isten téged!
 Kergetnek egy hódos csikó végett:
 De ne búsulj semmit is galambom,
 Csak szeress; a többi az én gondom!

JERTEK PAJTÁS. . . .

Jertek pajtás igyunk egyet,
 Itt a győri gyerekek!*)
 Ugy is már száz esztendeje,
 Hogy nem ittam veletek.

Miska, te! azt megmondom : ma
 Meghuzzátok emberül,
 Én is meghuzom a kancsót,
 Hogyha a sor rám kerül.

Patikárus jó hegedűs
 Biz arról is felelek;
 De azért csak — ihajdárum!
 Még is te vagy a gyerek.

*) Általánosan így említik nálunk a győri zenészeket.

Azt a lassut, azt a búsat —
 Hogyan is volt? . . . huzzátok!
 Vagy csitt! előbb egy itallal
 Oda rontok hozzátok.

Ugyan pajtás! ne eklendezz
 Elöttem, az angyalát!
 Add errébb csak: hadd nyujtom át
 Nekik azt a csutorát.

Igy ni hát az öreg Farkas
 A czimbalmos nem iszik?
 Tán, a vén korifeus ott
 Hátral megint aluszik?

Hej, nem úgy ám! mozduljon csak
 Errébb édes öregem,
 Kegyelmednek — engem ugyse! —
 Leemelem süvegem.

Nem igaz az ugy-e bátyó!
 Mit a világ néha sejt,
 Hogy a vén muzsikus minden
 Nap egy nótát elfelejt?

Igyék egyet hamarjában!
 Ugy... helyesen!... lássátok,
 Mit nem tud az én öregem?
 No Miska, most huzzátok!

De hát úgy ám, hogy a nóta
 Az egekig ragadjon,
 S köztünk még a levegő is
 Szinte sirvafakadjon.

Igy mulat a magyar ember,
 Ha fáj a bal oldala....
 Ördög, pokol! hogy a szivben
 Minden remény elhala.

Remény, remény!..... fogy-e a bor?
 Az irgalmát, igyatok!
 Nem fogunk ám megszorulni —
 Ne féljeteK, hozatok...

Hogyan is volt?... No az igaz:
 Jól huzzák a korhelyek,
 Ugy lábaim alá rakják,
 Alig bírok már velek.

Nézzétek a brúgós gazdát!
 Millyen igen reszeli,
 Félek, hogy az igyekezet
 Szegény fejét megöli.

És az öreg Farkas bátyó
 Beh emberül dolgozik!
 S a kis sipos hogy harapdál
 Majd nem bele motozik.

Beszélhet az egész világ:
 Lelkem ugyse hijában!
 Nem terem több ilyen banda
 Egy hamar e hazában.

.....Hagyjátok el most egy kicsit, —
 Halljunk szép szót pajtások!
 Vagy.....a miljom teremtetét!
 Mégis jobb : csak huzzátok!

Sötét tenger az én lelkem
 A midőn így mulatok,
 Maradjanak benne gyöngyül
 Még most a gondolatok!

Megoldom a kerekemet :
 Huzd meg cigány , az enyimet !
 Ne bámuld a kapufát ,
 Vakuljon meg az apád !

Ahun ni —
 Nem vagyok én sehonni.

Hej ez a kis szőke czucza
 Olly jó, mint a szivalicza !
 Idres bodros a szoknyája ,
 Piros alma az orczája —
 Ehen ni :
 Beh jó volna megenni.

Se robaja se kopaja,
 Ha itt vagyok kutya baja.
 Megforgatom, mutatom
 S magam is jól kirakom:
 Ehen ni!
 Ahun ni!
 Ki tudna most alunni?...

RÉZ SARKANTYUM,...

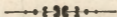
Réz sarkantyum karikára
 Sinóron jár a kocsmára...
 Egy ital bor — isten neki! —
 Az embert csak megilleti.

Kocsmárosné, virágszálom!
 Hozza immár, alig várom.
 Ugy szeretem az italát;
 De még százszor jobban magát.

Üljön mellém a subámra,
 Egy tüzes csók kéne számra:
 Ne féljen attól előre,
 Hogy tán meggyuladok tőle. ...

Ejnye mi a veszedelem!
 Szóba se áll talán velem?
 Hadd ölelem — mit tekintget? —
 Ezt a kis patyolat inget!

A világra semmi gondom:
 Csókot ide, hogyha mondom!
 Vissza akar százat adok,
 Mert én betyár legény vagyok.

LEVÉL SZINYES FALUDERÉK....

Levél szinyes faluderék!
 Ej beh hamar rád ismerék:
 Pünkösöd napján, szokás szerint
 Hejje huja van itt megint.

Hej fiuk! már huzzák is tán?....
 Ott legyenek ám én is aztán!
 Mert csak én rakom ki nagyon
 A ki megáldója nagyon.

Ha kiállok a pikétre :
 Járom akar három rétre ,
 Három a táncz mind halálíg !
 Ki a legény ? majd elválik.

Huzd meg csicsa , huzd meg Jankó !
 Itt a huszas , itt a bankó :
 Ríjon bele száz forintom ;
 De meghordozlak rubintom !

TEMETŐBEN ÜTÖTTEM FEL....

Temetőben ütöttem fel tanyámat :
 Eltemették édes kedves anyámat !
 Szilaj gyerek , betyár gyerek vagyok én ;
 De a szívem , de a szívem — a helyén !

Hű szeretőm vigasztalgat engemet ,
 Le-lehajtom kebelére fejemet
 S míg elmereng képzeletem' játéka :
 Ő a virág s én a virág' — — — árnyéka!

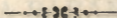

Rózsát hintek szét a gyalogútra,
 Szőke kis lány jár ezen a kútra:
 Hej e kis lány, mint a nap az égen,
 Úgy melegít a szivemben régen.

Édes kincsem! holnap viradóra,
 Ablakomnál állj meg csak egy szóra,
 Légy irgalmas — ha lehet — irántam!
 Szivemet már régen neked szántam.

Énekszódra megnyilik az ablak :
 Ne haragudj , ha ölembe foglak !
 Mi tagadás , benn ohajtanálak
 Kebelemre virágbokrétának.

Házad felé áll szekerem rudja ,
 Hogy szeretlek : az isten is tudja !
 Gyere hozzám : ne kérd az anyádat ,
 Eszem azt a pitypalatynos szádat !

JÓ IDŐ JÁR...!

Jó idő jár, nagy a vetés :
 Te gyönyörű kis teremtés
 Engedj immár a szép szónak,
 Jöjj el kepes-aratónak.

Nem bánod meg — bizony mondom :
 Magamnak lesz reád gondom,
 Hogy ne szenvedj rövidséget —
 Áldom a gyönyörűséged !

Tedd le hugám most a varrót,
 Vedd kezedbe azt a sarlót:
 Arasd le mind búbánatom,
 Hadd legyen már egy jó napom.

Ide tekints, oda pillants!
 Itt a virág, ott a kullancs —
 Arany sugár pillantásod,
 Félvilágon sincsen másod.

SZÁLL A FELHŐ....

Száll a felhő : verőfényes a liget —
 Ég a lelkem : tán a rózsám emleget;
 Felleg a bú, verőfény a szerelem,
 Verőfényes liget az én kebelem.

Kebelemben ritka madár az öröm:
 Neked adtam lánykám, édes gyönyöröm!
 Neked adtam örömemet, kinomat,
 O mert neked adtam egész magamat.

Ha az öröm virága van kezében :
 Gondolom csak megfordulok eszedben ;
 Verőfény e virágon a szerelem,
 Mellynek most csak ábrándjait ölelem.

Ha a kínok sötét éjje vesz körül :
 Gondolom , hogy emlékeimre felderül
 Lelkem az éj fellegén is átragyog ,
 Mert az éjben könnyűim a csillagok!

HUZÓDNAK A BÁRÁNY-FELHŐK...

Huzódnak a bárány-felhők :
 Csöpörög-e? azt lesem...
 Áldja isten csárdásgazda,
 Épen magát keresem.

Egyik lábam a gádorfán ,
 Félkezem a kilincsen ;
 Van-e abból a jobbikból ?
 Be se nyitok , ha nincsen.

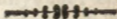
Úgy alél a belső részem:
 Erősítő kellene —
 Hevülök is, lankadok is,
 Jó lesz a bor ellene.

Egy huzamban kutyagoltam
 A Marczaltól idáig;
 Se nem ettem, se nem ittam —
 Sárban jártam bokáig...

....Jaj, de csak most veszem észre:
 Mindent össze hederek
 Pedig szemközt áll velem — itt
 Ez a gyönyörű gyerek.

Ifju asszony, drága kincsem!
 Még itt sincs a csutora;
 Már is félig meggyógyított
 Kökény szeme sugara.

Hej biz el is maradhatna
 Gazda uram a borral,
 Csak egy csókot válthatnék e
 Szép lilium bokorral!

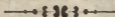

Csurgóra áll a kalapom,
 Ha egy kicsit félrecesapom —
 Ugy-e bizony te kis begyes:
 Nem is legény, ki nem hegyes.

Baklós csizmám kopogóra
 Kényesen jár, mint az óra,
 Tulipántos magas sarka:
 Nem is legény, ki nem nyalka.

Rövid mentém magyar fajta,
 Selyem kendő lobog rajta;
 Kerek arczom szőke piros:
 Nem is legény ki nem csinos.

Kimegyek az utca szerre,
 Tekintgetek arra erre,
 Egyikre is, másokra is:
 Nem is legény, ki nem hamis!

A FELFÖLDÖN, KEMENESEN...

A felföldön, K e m e n e s e n
 Megy a betyár a deresen;
 Réz fokosán villog a nap, —
 Elmaradt a pörge kalap.

Galambjánál rajt ütöttek,
 Össze csaptak, verekedtek —
 Rosz fát tett a tűzre megint:
 V é r e s, bár mijére tekint.

A felföldön, Kemenesen
 Megy a betyár a deresen
 S mint a vihar száguld vele
 A vad harag fürgetege. . . .

HIDEG SZÉL FÚJ. . . .

Hideg szél fuj, zúg a határ :
 Kire vársz itt gólya madár ?
 Ne maradj e sötét romon,
 Bánat ül itt minden nyomon.

Csárda volt ez — — az én tanyám,
 Ebben lakott apám, anyám;
 De a vihar ledöntötte
 S nem ád soha mást helyette.

Levágták a magas fenyőt,
 Melly a kis ház végébe nőtt,
 Talán ennek sudárában
 Volt a fészked hajdanában?

Ah ugy! . hazád e bus határ ;
 Fogadj isten gólya madár!
 Legyen kettőnké hát e rom ,
 Ha kettőnké a fájdalom.

...Csikós vagyok , azzá lettem ,
 Itt élek , mert itt születtem ,
 Itt ménesem delelője
 S édes szülőm temetője....

HA ROZSÁMNAK....

Ha rózsámnak kedve volna
 A virágért lehajolna —
 Ez a kis lány , ez a barna
 Megcsókolna , ha akarna ;
 Hejje rózsa , hopp!

Rózsabokor a szerelem
 Lehajolok felőlelem ,
 Ha a szellő játszik vele
 Keblemre hull a levele ;
 Hejje rózsa , hopp!

Te kis barna galamb, látod
 Ez a szellő pillantásod,
 Melly mióta felém lobog —
 Mit tagadnám? — rabod vagyok,
 Hejje rózsá, hopp!

HEJ AZÉRT, HOGY....

Hej azért, hogy hegyes a járásom,
 Negédes a tánczom, mozdulásom,
 És magamon túl tenni nem hagyok:
 Ne gondold hogy betyár legény vagyok!

Hej azért, hogy csókolódní szoktam
 S egyszer másszor félre kacsintottam
 S szemeimben a szerelem ragyog:
 Ne gondold hogy tán csapodár vagyok!

Rózsá felhő a lelkem fölötted,
 A villámot bele te vetted —
 Ezt a felhőt szeszélyed ragadja:
 Merre, hová? a jó isten tudja!...

Huzd rá cigány! tudod te már mellyiket!
 Hadd fakadjon sirva a ki-nem siket —
 Földhöz vágom búmban ezt a poharat:
 Így törik szét a legszentebb akarat.

Hijában csak forgandó a sorskerék:
 Zürzavar az egész világ, keverék.
 Bort ide, bort! inni csak bort akarok,
 Ne mondják, hogy én is vizet zavarok.

Így inkább a bor zavar meg engemet,
 Piros rózsaszinre festi egemet
 S míg hozzám nem kerekedik az álom,
 Istenemre helyemet sem találom.

Bort ide , bort! haj mert megöl a bánat ;
 Ha kirugok : legyen érte bocsánat —
 Ugy is e sziv nem sokára megreped ,
 Már csak a bor tartja benn az életet.

—•••••—

AZT MONDJÁK SZEMET SZUR....

Azt mondják szemet szur ,
 Hogy kert alól járok
 S rózsám háza sarkán
 Órák hosszat várok.

Szeretném tudni hát
 Rá kinek mi gondja ,
 Míg egynek ez , másnak
 Más az ő bolondja.

Nagy kíváncsisággal
 Van a világ telve :
 Vigye el a patvar
 Beh gonosz a nyelve.

Pedig világ sógor!
 Rám ne tátsd a szádat:
 Galambom már régen
 Kitette rokkádat.

Mióta azt tudom,
 Hogy e kis lány szeret
 Én biz egy mákszemnyit
 Sem gondolok veled!

SEMMIT SE FÉLJ....

Semmit se félj
 Kis gyönyörúségem;
 Gyere errébb:
 Légy az én vendégem.

Kocsmárosné!
 Hallgasson a szóra:
 Szemmel legyen
 E rózsabimbóra.

Hej te legény ,
Most békesség legyen !
Csak lassabban ,
Ne olyan foghegyen.

Atyámfia ,
Emberség , becsület ,
Máskülömben
Majd elbánom veled.

Mit hetvenkedsz ,
Hát ki bántott téged ?
Nincs egy garas
Ára emberséged.

Takarodj ki ,
Hord el az irhátat !
Ne boszants fel
Mert bizony megbánod.

Világos , hogy
Belém veszned kellett ,
Mert e kis lány
Az oldalam mellett ;

De e kis lány —
 Azt a megáldódat! —
 Ne is szóljon
 Soha többé rólad.

—•••••—
HARAGSZOM RÁD....

Haragszom rád csendes hajnal pirulat :
 Te vagy rózsám arczán a láng patyolat !
 Haragszom rád zengedelmes déli szél :
 Te vagy rózsám gondolatán a szeszély !

Haragszom rád ábrándozó holdvilág :
 Te vagy rózsám álmain a bűvirág !
 Haragszom rád holló fürtü éjszaka :
 Te vagy e virágon a gyász pántlika !

De legjobban haragszom én magára
 Arra a kis kökény szemű barnára :
 Mért nem akar enyim lenni ez a kincs ?
 Mellynek a kerek világon párja nincs.

—•••••—

Hej, eb fujja, kutya járja —
 Három a táncz cigányok!..
 Szomszéd uram, komám uram,
 Jó mulatást kívánok.

Csárdás gazda, lánczom adtát
 Van e még egy csutora?
 Hozza tele, szépen kérem,
 Legyen akar mekkora.

Ha már neki ándorodtam,
 A szégyen megfojtana,
 Ha a kedvem valamikép
 Csötörtököt mondana.

Ugy is csak a bor az , miben
 Vigasztalást találok ,
 Ha a kulacscsal egy hosszú
 Varga betűt csinállok.

Virágos fa az én lelkem ,
 Virága búéremény ,
 Árnyékában eltemetve
 Van egy vándor — a remény.

Remény , remény ! mi vagy te más ,
 Mint egy részeg gondolat ,
 Melly a kancsók ünnepére ,
 Mint tolvajsugár lehet.

Ugy ereszted a jövendő'
 Tüneteményit, mint a csap ,
 Mig nyakon csip a józanság
 S a kuszlikba visszacsap. —

Hej , eb fujja , kutya járja —
 Három a táncz czigányok ! —
 Bort ide , mert az ablakon
 Minden embert kihányok.

Bort! hádd ébredjen a remény,
 Ez a részeg gondolat,
 Mellyen szilaj kedvem tarka
 Pillangója elmulat. —

NO, MONDOM....

No, mondom: egy szót se többet
 Az angyalát! mert ütök....
 Ittam, vagy nem ittam, ahoz
 Nektek semmi közötök.

Teringettét, hát kinek mi
 Gondja arra? te gyerek!
 Ha néha búfelejtésért
 Egykét iczét beverek.

Nézze meg az ember! bizony
 Még hegyibém nőnek ám....
 A rongy verbung!... lódulj ki, mert
 Hozzád vágom a pipám.

Adta hitvány fajja, ni!!! de
 Kimérem a házhelyet,
 Ne gondold bizony, hogy sokat
 Komédiázok veled.

..... Ugyan anyjok!..... no lám!.. mit is
 Akartam csak mondani?
 Ugy igaz! a vacsorából
 Maradt e künn valami?

Ugy rám rontott imént ez a
 Mennykő adta sok kölyök,
 Hogy a méreg boszuságban
 Egészen kiehülök....

CSÁRDA VAN ITT.....

Csárda van itt: megállj pajtás!
 Én egyet bevágok —
 Van még egy pár réz forintom,
 A nyakára hágok.

Kocsmárosné gyöngy virágom :
 Ha olyan jó lenne :
 Szolgálhatna egy itallal ,
 Lesz köszönet benne.

Megálljon csak , édes lelkem !
 Még valamit mondok —
 Ne bánja : hadd lármázzanak
 A részeg bolondok ; —

Tudja-e legelsőben a
 Számat mire táttam ?
 Csókoljon meg , eb a lőcsét ! . . .
 Ej beh régen láttam ! —

No de már mit pantalódik ?
 'Sz talán nem vétettem ,
 Hogy azt az egyetlen csókot
 Oda teremtettem ? !

Töltse meg csak hamarjában
 Előbb csutorámat —
 Eszem azt a bogár szemét !
 Aztán vessünk számat !

Eltörött a szekerem kereke,
 Messze van még a rózsám teleke.
 Semmi baj az! ha reá gondolok:
 Kerék nélkül is tovább indulok.

A pusztákon torony iránt járok,
 Vissza nem tart tüske bokor, árok:
 Árok a bú, tüske a szefelem,
 Mind a kettő együtt utaz velem.

Elmarad az árok nem sokára,
 Ha beérek rózsám udvarára —
 S ha suttyonban egyet megölelem:
 Nem lesz többé tüske a szerelem.

KIKELETKOR HAJT A RÓZSA....

Kikeletkor hajt a rózsza levele:
 Kivirágzik a felnőtt lány kebele,
 Kebelének virága a szerelem,
 Hej, hogy én csak tövéseit viselem.

Ugy szeretlek kis galambom tégedet,
 Mint a szomjas ég a rózsza felleget —
 Ah lelkem is szomjan hal nem sokára:
 Elégeté szemeid lángsugára.

Bár távol vagy mégis látlak angyalom!
 Hűn lefestett egy bűbajos hatalom
 S bájaidon lelkem olly jól elmulat,
 Mint a tündér-világon a gondolat...

GYERE RÓZSÁM....

Gyere rózsám a kocsmára :
 Kirakjuk ma karikára !
 Szoritsatok tágosságot ,
 Hadd csináljak bolondságot —
 Hipip happ !
 Nem lesz mindig Jakab nap.

Bagó süveg a fejemben
 Tele kulacs a kezemben —
 Utszu dárum szép madárom ,
 Oldalamnál van a párom ;
 Hejje hó !
 Ez az élet ám a jó.

Mártogatva járd a tánczot,
 Ha megbillentem a ránczod' —
 Te kis pöttön , te kis módis !
 Hamis még a viganód is.
 Heje ha !
 Enyim lész még valaha.

BUBÁNATOM....

Bubánatom egy tavaszi éjszaka,
 Én vagyok ez éjszakának vándora —
 Tudom : hol a tavasz legszebb virága,
 Arra szolgál szerelmem holdvilága.

Felkeresi lelkem a kis szőke lányt,
 Kit az édes-bús szerelem kinja bánt
 S gondolatom úgy simul át kebelén,
 Mint a holdvilág a rózsa levelén.

KIS KERTEMBEN JÁROK....

Kis kertemben járok :
 Virág van kezemben,
 Hajhászom a multat :
 Te vagy az eszemben !

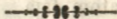
Gondolatom fája
 Be szépen kihajta :
 Te vagy kis galambom
 Legszebb virág rajta.

Kerek erdőn járok,
 Zöld ág a kezemben :
 Kesergő szerelmem
 Forog az eszemben.

Szerelmem zöld fája
 Uj lombokat hajta :
 Te vagy kis galambom !
 A pillangó rajta.

Tenger éjén járok
 Búm forog eszemben —
 Ragyogó emléked
 Bánatos szívemben.

Hő vágy ez a tenger —
 Csak oly mély ne lenne :
 Te vagy kis galambom !
 Az igaz gyöngy benne.

Hej szép öcsém! mire nézted a napot?
 Hogy beittad a cseperke kalapot —
 Vagy, ha már a fejedet rávetetted!
 A bokrétát rajta miért feledted?

A bokrétát piros pünkösd hajnalán
 Kis kertemben kötötte egy szőke lány —
 Hej, volna csak e lány az én galambom,
 Lenne nekem a bokrétára gondom.

Harmat ég a szomoru fűz levelén,
 Szerelem a szőke kis lány kebelén;
 Halálosan vétesz vele te gyerek!
 Hogy e kis lány értted annyit kesereg.

Eregyj mingyárt vigasztald meg szaporán!
 Ott ballag a kert alatt a fák során —
 És ezután meg ne halljam többet azt,
 Hogy miattad csak egy könnyet is fakaszt!

MEGÉRETTEK A FEHÉR RETEK....

Megérett a fehér retek....
 Szőke legényt szeretgetek,
 Mióta őt szeretgetem
 Gyönyörűség az életem.

Az én rózsám nyalka gyerek,
 Nyalkábat már nem ismerek:
 Két határig jár a szele,
 Ha templomba megyek vele

Az én rózsám betyár gyerek,
 Betyárabbat nem ismerek:
 Kényesen jár, mint a páva,
 Mintha tánczot járna lába.

Az én rózsám korhely gyerek,
 Korhelyebbet sem ismerek,
 Ha kirughat egy-egy kicsint:
 Engem ölel, másra kacsint.

Az én rózsám dévaj gyerek,
 Dévajságból elenyeleg;
 De én azzal nem gondolok
 Tudom hányadán a dolog.

VIRÁGOSAN SZÉP AZ ERDŐ....

Virágosan szép az erdő
 Legény mellé illik a nő —
 Hejje buja, lakodalom,
 Magam is megházasodom!

Vizen uszik csak a hajó . .
 A lány menyecskének való,
 Szerelem az evezője,
 Fejkötő a kikötője.

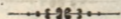
Torony nélkül mi a város?
 Mit ér a nő, ha nem páros?
 Rózsalevél, rózsalevél,
 Mit egyedül sodor a szél.

A házasság csendes patak.
 Bele virágok hullanak,
 Megfürdenek ezek benne,
 A patak bármerre menne.

Tündér virág a szerelem,
 Szivemben is ilyen terem:
 Barna leány pillantása
 Volt e virág fakadása.

A boldogság terebélyfa,
 Fészkét rak az öröm rajta:
 Barna kis lány, lelken adta.
 Pihenj meg velem alatta.

Szomjas a part, ha nincs árja,
 Mit ér a sziv, ha nincs párja?
 Hejje huja lakodalom,
 Magam is megházasodom!

MEGREPEDT SELYEM KÖTÉNYED..

Megrepedt selyem kötényed széle:
 Tán a szemed törölgetted véle?
 Ha soká lesz, kincsem! visszatérted,
 A szivem is megrepedhet értted.

Beköszöntök déli harangszóra
 Kis rubintom hozzád búcsuzóra:
 Hej nem szentebb a harang kongása,
 Mint kesergő szivem dobogása.

Sötét felleg őrzi élelfámat
 S mint a holló fészkel rajt a bánat:
 Sötét felleg a fájó gondolat,
 Hogy árván hagysz egynehány nap alatt.

Hej, volnék csak hollószárnyu bánat!
 Milyen könnyen mehetnék utánad?
 Mehetnék, — de bizony még sem mennék —
 Mentsen isten! hogy ha bánat lennék.

AZ ÉN SZIVEM....

Az én szivem virágos ág,
 Kincsem rajt' a tündér-virág —
 Piczin ajka megnyílása:
 Rózsabimbó fakadása.

Az én lelkem kies határ,
 Kincsem rajt' a hajnalsugár —
 Ha elszáll a hegy ormirul
 Egész határ elkomorul.

Az én álmam hű szerelem
 Kincsem szeme az éjjelem:
 Abból jön rám tündér álom
 Kedves édes rózsza-szálom.

Összedőlt a kocsmá fala :
 Bele vert az isten-nyila ;
 Hej, vert volna bele régen,
 Most nem volnék így a jégén.

Mózsí, Mózsí! te vén henye,
 Verjen meg a magad büne!
 Ne is vásítsd rám a szádat:
 Nem fizetek adósságot.

Jól láttam , hogy minden szóra
 Kettőt huzzál az ajtóra :
 Most egészen tele vagyok —
 Veszekedtél volna agyon !

Felét még csak kikoplalom ;
 De a többit meg nem adom :
 Adja meg az , a ki tette —
 Lánczos ilyen teremtette !

A MAGÁNYOS ÉLET ISTEN ÁTKA...

„A magányos élet Isten átka :
 Kell-e öcsém , egy szép leány mátká ?
 Házasodj meg , járd el a vidéket !
 Szerzek én egy gazdagot és szépet.“

„Bátyám uram ! soh'se erőltessen ,
 Házasodni egy csepp kedvem sincsen —
 Nem kell nekem : hordja el a kánya !
 Legyen bár a tündérkirály lánya.“

„Deb'z öcsém! tán még is csak jobb lenne?
 Eb a nyilát! mi tagadás benne,
 Magam is — csak tarthatnék rá számot —
 Szeretném a fiatal szerszámot.“

„Hej, beborult az ég én fölöttem:
 Régen másé az, a kit szerettem!
 Angyal Bandi kapta a lovára
 Hű szívemnek szomorúságára.“

Ah be szép volt patyolatos melle,
 Mint a tavasz virágán a pille; —
 Égett rajt' a kákón pillés, lárís,
 Bámulta őt még a napsugár is.“

És most; ... de várj! oly igaz mint élek,
 Megbánod ezt még te csalfa lélek! ...
 S megállj Bandi! kivásárlom rajtad,
 Hogy e kis lányt elbolondítottad!“

RAGYAGÓI HIRES VENDÉGFOGADÓ....

Ragyagói hires vendégfogadó,
 Hej, beh kár, hogy menyecskéd nem eladó:
 Ugy megszerettem e csinos virágot
 Od'adnám érte az egész világot.

Kocsmárosné, kökényszemü violám!
 Csak egy meleg pillantatot vetne rám:
 Lelkemen a bánat' egész tábora,
 Élégetné szemének egy sugara!

Őszi vihar ledöntötte az ereszt,
 Elmennék én, de a szívem nem ereszt:
 Hej'szen csakhogy ily jó helyre akadtam,
 Összedőlhet egész világ miattam.

Pej paripám elszabadult, kiszaladt,
 Rákapott egy betyár; de meg lemaradt.
 Oda neki! maradjon csak magának,
 Nem lesz ma rá szüksége az urának.

Verekedtem, fokosom is eltörött,
 Bitang jószág ebül veszett, ebül jött,
 Még csak egyedül a szívem nincs oda;
 De ennek is készen már a kaloda.

KATYKARINGÓS SELYEM KENDŐM...

„Katykaringós selyem kendőm rojtja ...
 Ez a kis lány magát nagyra tartja;
 Ne tartsd kis lány magad olyan nagyra,
 Nem egy-könnyen megyek én a fagyra

Helyes is vagy, jó tánczos is látom:
 Elbicsaklik rajtad pillantásom —
 Azt a lassut oly módosan járod,
 Szükítem e darab földön párod.

De ne bizd el azért magad kincsem!
 Hetyke lánynál, hidd el, csunyább ninesen;
 Mond meg inkább: tudsz-e sütni-főzni?
 Megfogod-e majd a dolgot győzni?

Mert vaktában — emberség, becsület!
 De össze nem kötölődzöm veled,
 Nem ám rózsám! . . . Majd talán megvesztem'
 Ugy is elég a házi keresztem."

„Ne söpörjön házam előtt kelmed!
 Nem kínáltam senkinek szerelmet —
 Jobb lesz bizony hallgasson a szóra:
 Vigyen arrébb egyikét fordulóra!

Ha rátartós vagyok is tán néha:
 Sütök-főzök és nem vagyok léha —
 Nem is látok épen igen nagyra,
 Akár megy kend, akár nem a fagyra."

„Jól van gyöngyöm! ha valóból mondd:
 Én sem veszem tréfára a dolgot!
 'Sz úgy sem tudom immár mivé lettem?
 Eb a lelkét! ugy beléd szerettem."

Elmaradt a hármás halom ,
 Oda hagytam az angyalom';
 Sebtést megyek , mint a madár . .
 Hej a leány mind csapodár.

Lángol , sajog a bal felem :
 Búbánatot viszek velem —
 Szaladj pej kóm , ég a nyereg !
 Megölt az a szőke gyerek.

Leányoknak áll a világ!
 Tavasz voltam, ő a virág:
 Hej lakoljon meg miatta,
 A ki őt leszakasztotta.....

EGYENES VAGY....

Egyenes vagy, egyenes,
 Nekem nevelt K e m e n e s!
 Ha derekad ölelhetem
 — Huzd meg cigány! oda vetem
 Legutolsó forintom; —
 Hopp kincsem, rubintom!

Erre tekints, ide nézz,
 Innét ölel meg a kéz —
 Ne félj semmit, ha dobogok:
 Nem haragszom, ki se rugok,
 Csak a többit boszontom —
 Hopp kincsem, rubintom!

Szorítsd hozzád nem anyád,
 Eszem a kis aranyát!
 Adjátok át az üvegem
 Annál jobban kihegyezem
 Ha egyszer kinyalintom; —
 Hopp kincsem rubintom!

Vas a patkóm tüzet vet...
 Ez a kis lány szeretget,
 Ha vele jól kirakhatom
 Örömet is od'adhatom
 Legutósó forintom: —
 Hopp kincsem, rubintom!

MEGÁLLOTT A TÓI MALOM....

Megállott a tói malom,
 A molnárját vigasztalom,
 De hiában vigasztalom
 Nem mozdul a tói malom.

Kiapadt a viz a tóban:
 Szegény molnár a kuczkóban —
 Senki azt se kérdi tőle:
 Mint szolgál az egészsége?

Egye meg a bút a rozsdá!
 Ne busuljon molnár gazda:
 Nem csuszik az el a fagyon,
 Kinek szeretője vagyon.

Tudom én: hány hét a világ?
 Amott megy a gyenge virág!
 Legyen meg a lakadalom —
 Hadd vesszen a száraz malom.

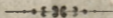

...MOJAJYERE KI...MEGÁLI...

Gyere ki a kert aljára:
 Ne hajts a mendemondára!
 Kert alatt egy kökény bokor,
 Ott leszek nap lehunytakor.

Subog Ne félj , mert nem vagyok részeg
 Észre Jó kedvemből füttyörészek ,
 Ott az Mi épen nem ritka dolog ,
 Gyere Kivált hogyha rád gondolok.

Verek Örömet jösz ugy is tudom :
 A fok Fogadj isten , édes hugom !
 Ne félj Értted fáj a szívem tája
 Szük Te szerelem violája !

HALAVÁNY VAGY....

Halavány vagy , igen halavány ,
 Paradicsom keblü kis leány !
 Majd kipirulsz , ha gondolatom ,
 Mint a virágot rád hullatom.

Sötét az én lelkem , fekete :
 Rajt a bánat gyász öltözete —
 Majd kiderül , ha pillantatod ,
 Mint a csillagot rám hullatod . . .

Ne vonakodj kis makranczos gilicze!
 Adj egy csókot jó szántodból izibe —
 Mert ha én neki durálom magamat,
 Egyszeriben duflán járja a kamat.

A csapszékbe hébe korba bejárok:
 Itt isznak a kemenesi betyárok,
 Iszom velek és te reád gondolok:
 Ugy szeretlek, értted csaknem meghalok.

Suhog a szél, piros kendőm lobogós,
Észre is vett már a vendégfogadós
Ott az öblös bugyogóval integet —
Gyere rózsám, forduljunk be, ha lehet!

Verekedés van a kocsmá-kapunál,
A fokos ott kegyetlenül boronál —
Ne félj rózsám! derekad' átragadom!
Szűk világot lát a ki bánt, fogadom!

... Itt a kulacs, kenyér is van mögötte,
Édes anyám kakas téjjel sütötte:
Velem hoztam ezt a szűrőm ujjában,
Neki fogjunk galambom, egy hujjában.

TT ISTVÁN BÁCSI, ORSA NÉNI. KIS

István bácsi, Orsa néni lelkem!
Hej mikor én még zubbont viseltem:
A tornáczbán sokszor, ha ráérték
Naphosszat is eldereferéltek.

István bácsi, Orsa néni lelkem!
 Mikor én még ludakat tereltem: —
 Ha dolguk felől szerét tehették —
 Magukat étnap elillegették.

István bácsi, Orsa néni lelkem!
 Később midőn gyerkőczvévé lettem,
 Már annyit hajtottak a szokásra:
 Csak fél vállon át néztek egymásra.

István bácsi, Orsa néni lelkem!
 Mióta meg sühederré lettem:
 Le nem győzném irni a világnak
 Egymásra milly farkas szemet vágnak!

KIS KERTEMBEN, A DOMB FÖLÖTT

A kis kertemben a domb fölött
 Nagy ünnep volt tegnapelőtt:
 Piros hajnal hasadtakor
 Kinyílt a rózsabokor.

Rózsabokor , lángszerelem !
 Beh megbarátkoztál velem ; --
 Az én lelkem dalos madár
 Énekelni hozzád kijár.

De mit érzek ? mivé lettem ?
 Melegebb a nap fölöttem ;
 Illatozóbb , szebb a virág
 Megfordult-e egész világ ?

Szivem , mint az égő parázs ,
 Még sem kerülget ájulás —
 Lelkem olly derült , beszédes
 S gondolatja olyan édes. . . .

Tövises a rózsza szára ,
 Megkeserít nem sokára —
 Bánattal jár a szerelem :
 Kinjait el hogy viselem ?

— Kis csintalan leány lelkem !
 Mért csaltál e dombra engem ?
 Ha megszúr a kinyilt rózsza ,
 Te lész a felelős róla. . .

ÁROK ÁROK....

Árok árok , széles árok !

Galambomhoz erre járok :

Átugrattam minapába'

S kitörött a lovam lába.

Most csak gyalog kutyagolok ,

A rózsámhoz befordulok ,

Megcsókolom , megölelem

Sarkantyumat összeverem.

Ha rajtam hajt a vármegye

Mit törődöm ? ördög vigye !

Egy két házzal tovább állok

A rózsámnál be se szállok.

Kimegyek az itatóra :

Rákapok egy pej csikóra

S megint szépen utra kelek —

Én vagyok a betyár gyerek !

Messze kolompul a sereg ,
 A bojtárom korhely gyerek :
 Erdőszélen hűs fák alatt
 Barna galambjánál maradt.
 Hej te bojtár hová lettél ?
 Hogy tilosba eresztettél —
 Hozd erre csak az irhádát :
 Lekeritem a subádat, —

Furulya-szó hallik távul.
 Ő fujja tán meguntábul —
 Erre tart lám! erre ballag:
 Oldalán egy arany csillag.

Ejnye miljom teremtetted
 Beh szép az a lány mellette!...
 De már semmit sem csudálom,
 Hogy megkésett a bojtárom.

HEJ A LÁNY KAPÓS ÁM...!

Hej a lány kapós ám!
 Elhagyott a rózsám!
 Ha elhagytál rózsám!
 Gyu haha!
 Nem szeretek többet
 De soha.

Semmi kedvem sincsen
 Mászt szeret a kincsem!
 Ha mászt szeretsz kincsem
 Gyu haha: hogy meg ne bánd
 Vigyázz, hogy meg ne bánd
 Valaha!

MIelőTT ÉN.....

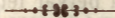
Mielőtt én kósza betyár lettem,
 Itt a pusztán egy kis lányt szerettem —
 Arany almám, jöjj az ablakodra!
 Merre lobog kis kötényed fodra?

K i s - C z e l alatt voltam a vásáron,
 Ott vettem e csikót potom áron
 S addig jártam addig csevetültem:
 Kicsinyben, hogy kézre nem kerültem.

A pandurok igazságot kértek :
 Lóra kaptam, poromba se értek —
 Széllé vált a kese csikó lába,
 Jöttek jöttek ; de bizony hijába. . .

Felöntöttem már ott a garatra,
 Most csak egy pár csók kéne az utra —
 Hej galambom még egy tüzesebbet!
 Látlak-e? Vagy talán soha többet.

Ne félj rózsám! senki sincs más itten
 Csak az az egy igaz élő isten :
 Mire észre vennék a bojtárok
 Már a hetedik határban járok! . . .

MINEK NEKEM A SZERELEM?

Minek nekem a szerelem?
 Hordja el a veszedelem!
 A szerelem hamis berek :
 Eltéved, ki benn tekereg.

Tudom, hogy e berek hamis,
 Benne vagyok én magam is —
 Elbódultam, eltévedtem
 Szerelem vándora lettem.

Megizentem galambomnak:
 Vessen véget bánatomnak!
 Hegyen, völgyön lakodalom,
 Ha őt ölelheti karom.

De ő már más felé lépett;
 Rám csak nem is hederített...
 Minek nekem a szerelem?
 Ha csak bubánatot terem.

Tudnám csak: ki az átkozott?
 A ki engem eláztatott?
 Megkérdezném egyhujjában:
 Ki a legény a csárdában?...

Verekedni nem szeretek;
 De ennek még sulykot vetek:
 Nem csábit el soha többet
 Fogadom én azt az egyet!...

K e m e n e s i határszélen
 Egy kis malom van az éren:
 Csókot ereszt a garatja,
 Barna leány igazgatja.

Ez a malom, ez a czifra
 Senkinek sem darál pufra —
 Hajtó vize a szerelem;
 Forog, mint a veszedelem.

Barna leány, kis angyalom!
 Meg ne álljon ám a malom,
 Ha be talállok botlani
 Egyet pipára gyujtani.

A konyháról ne hozz tüzet,
 Sziporkákat hány a szemed:
 Bocsáss rám egy tekintetet
 S mindenestől lobbót vetek!

KI A LEGÉNY....!

Ki a legény a csárdában?
 Most ide, az angyalát!
 Hej csapláros mit totoláz?
 Ne bucsi a csutorát.

Híjátok át a Csicsserit,
 Hadd szóljon a muzsika; —
 Iszunk hajnal hasadtáig
 S járjuk, mint a karika.

Biró gazda! vessük odább
 Azt a túri süveget
 Adjunk helyet a csordásnak, —
 Ide most az üveget.

Igyál öcsém! eddig úgy is
 Kárba mentek a lovak, —
 Ez ám még az ital! — csak úgy
 Morog tőle a kobak

... Az én kedvem piros hajnal,
 Ott ragyog a csillaga —
 Ej haj kincsem galambocskám,
 Ide tekints, ne oda!

Kemenesnek a cser mentén
 E csapszék a sugára,
 Itt iszik a szegény legény
 Ihajdárum potyára!

E sugárnál gyulladtam meg,
 Igaz hitemre mondom!
 Meggyújtott a pillantásod
 Kökényszemü galambom!

RÁBA VIZE....

R á b a v i z e , R á b a v i z e z a v a r o s —
 Csak ne volnál rózsám, olyan takaros!
 Hej, lelkem is zavaros, mint a Rába:
 Zavaros lett te miattad bujába'.

Rába parton a fűzfán egy czinege,
 Az én lelkem úgy is ennek betege:
 Azt dalolja ez a czinege madár,
 Hogy a leány, valahány van, csapodár!

ZÖLD ERDŐBEN....

Zöld erdőben
 Szedem bokrétámat,
 Patak mentén
 Mikor a nap támad.

Szép a virág,
 Harmat is van rajta,
 Mit fölé a
 Csendes éj sohajta.

Szivemben is
 Virágok teremnek,
 Virágai
 Tiszta szerelemnek.

Édes kincsem,
 Áldom a hatalmad!
 Légy te rajtok
 Az éltető harmat.

Virágra száll
 A nap pillangója
 S a harmatot
 Lecsókolja róla.

Köszönöm én
 Ezt az emberséget;
 De le bizony
 Ne csókoljon téged!

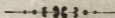

Holdvilágos éjszaka van :
 Ki lehet fenn a faluban ?
 Egy szunnyadó virágszálnak
 Ablakánál furulálnak.

Bokor Jancsi ! beh hijában
 Merülsz el ugy a nótában :
 Eszre sem vesz téged Baris
 Ha viradtig itt fujod is.

Szőke földről Peti bojtár
 Réges régen megkérte már :
 Holnap után Rábafőre
 El is viszi esküvőre.

GYÖNGYIKÉM, GALAMBOM....

Gyöngyikém, galambom!
 Ugyan tekints erre :
 Meggyullad a lelkem
 Bizonnyal egyszerre,
 Szemeid égető
 Pillantása
 Ugy is a csillagok
 Lehullása.

Gyöngyikém, galambom!
 Eszem a zuzádat,
 Add idebb, add idebb
 Azt a piczin szádat:
 Rózsabimbó szádon
 Az a harmat,
 Az a csók megér egy
 Birodalmat.

Gyöngyikém, galambom!

Igen igen félek:

Tán el is olvadnék,

Ha megölelnélek —

Még alig hogy reád

Pillantottam

S már talán a föld is

Ég alattam!...

AZT BESZÉLIK....

Azt beszélük: nincsen párom

Csiri-csáré lirum-lárom!

De hogy is nincs, ugy-e pajtás?

Ollyan, mint az arany sujtás —

Ihaj no!

Ha az urcza-szeren ballag

Illog-villog, mint a csillag,

Kire pillantását veti

Fogadom megemlegeti —

Ihaj no!

Az én kincsem czédrus levél:
 Se nem daczos se nem kevély —
 Harmat rajta a szerelem,
 Rám csöpög, ha megölelem —
 Ihaj no!

HEJ HEJ FELESÉGEM ASSZONY....

Hej hej feleségem asszony, nem úgy ám
 Az ördög se győzi ki ezt kis babám,
 Hát minek megint a lepetár selyem?
 Majd én azt a zsidót vissza terelem.

Ne hallgasson rá akarmit öblöget —
 Takarodj ki : jöjj máskor, most nem lehet!
 Nyerekedni megint : ugy-e kellene?
 Verjen beléd az a füttyölgő fene!

De zsidó! most vége, isten az atyám!
 Ha nem pusztulsz, még ma eloldallak ám
 Lódulj ki, mert biz úgy ütlek fejbe, hogy
 Még öreg apád lelke is sirni fog.

Mit nem néznék máskép beszélnek veled —
 Minek ide az a selyem viselet?
 Hallgass! mert majd előveszlek s fogadom
 Nem köszönöd meg, ha részed kiadom. —

... Azért is megbicsakolom magamat:
 Adjátok csak ide furkós botomat!
 Hogy a mennykő rég agyon nem vagdalta
 Azt is, a ki a módit kigondolta.

—•••—

SZÉP A SZEMED... .

Szép a szemed, szép az arczod,
 Galambkosár a kis markod,
 Óra cseppent vérhab a szád:
 Mért is pillantottam reád?

Szép szemednek szép egétől meggyuladtam,
 Szép arczodnak szép havától elolvadtam,
 Galambkosár kis markodba szállt a lelkem
 S hej azóta — tudom is én mivé lettem?!..

—•••—

Fáj a szívem , fáj az egész testem :
 Két szék között a pad alá estem !
 Már bizony csak ez a büntetése ,
 Kinek minden felé fog a kése.

Hej te picziny kis gömbölü barna !
 Ölelnék , ha szemet nem szurna —
 Kincsem ! csak most ez egyszer bocsánat :
 Tied leszek holtig , ha nem bánod.

Szerelmünknek mért is vetnél véget?
 Nem szerettem soha mást, mint téged;
 Csak hogy bizony jár a világ nyelve,
 Ha a legény dévajsággal telve.

De mi gondom akar mit beszélnek?!
 Gyöngy virágom! ereszd azt a szélnek!
 Ugy áldjon meg mind a három isten
 Amint igaz szeretődde lettem!

KÖRÜLTÖTT ZÖLD ERDŐ...

Zöld-erdő az én szerelmem,
 Más mikép is lenne?
 Hiszen te vagy kis galambom
 Dalos madár benne.

Nyár alkony a gondolatom,
 Más mikép is lenne?
 Hiszen te vagy kis galambom
 Arany csillag benne.

Furulahang az én lelkem :
 Te vagy sohajtása ,
 Pásztortüz a szívem lángja :
 Te vagy lobogása .

Vágyam egész tündér-világ
 Te vagy levegője
 Iczinpiczin kis galambom ,
 Szívem szeretője !

KÖRÜLÖTTEM EGY VIRÁG SE....

Körülöttem egy virág se nyilik :
 Temetőbe szomoru fűz illik !
 Gyász temető lelkem gondolatja ,
 Benne fekszik vágyaim halottja .

Mint az elhalt gerle a bokorban ,
 Ugy nyugszik a boldogság e sirban ,
 Szomoru fűz a szerelem rajta —
 Ej beh kár , hogy uj lombokat hajta .

Szeretlek én szőke kis galambom!
 Igaz szivből; de mi haszna mondom?
 Boldogságom többé fel nem támad, —
 Hű szivemben bokréta a bánat.

Hogy a gyűrűt tőlem visszakérted
 Sirtam mint a sebes eső értted;...
 De jó, hogy a bánatot meghagytad:
 Legalább még sirhatok miattad!

SÖTÉT KÖD ERESZKEDETT....

Sötét köd ereszkedett a pusztára:
 Nem akadok a szeretőm lakára
 Hej sötét szín hordjon el a fergeteg!
 Én egy kökényszemű szőkét szeretek.

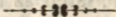
Hajnal óta járok, isten az apám!
 Patkóját is elrugta már paripám:
 Nem tehetek róla édes deresem!
 Most a szivem bokkrétáját keresem.

Lóg a subám, megragadja a haraszt,
 A forgó szél majd a lóról lemaraszt —
 Megragadja szívemet is a bánat,
 Ha nem látlak rózsám! mire kívánod.

Elbódultan nyargalászok hijában,
 Deres lovam mindig a szél nyomában
 Deres lovam akar merre terelem:
 Mindenhová vele ér a szerelem.

Mért nincsen most holdvilágos éjszaka?
 Beh meglátnám: hol a kincsem ablaka?
 Elővenném kis tilinkóm — azután
 Keservesen megfujnám ott igazán.

Éjszak felől meleg szél jő élembe
 Rózsám nevét fütyörészi fülembé
 Hej te szél! ne busíts, az ilyen adta?
 Ugy is majd a guta megüt miatta.

Csálés ökröm bimbó nevü
 Igen helyes járó ,
 A hajszásat cserben hagyja —
 Hik te odább , ráró !

Az a magam nevelése ,
 Ezt vásáron vettem
 Pünkösdre lesz esztendeje ,
 Hogy gazdává lettem.

Kukoricza-kapálásra
 El kell adnom őket...
 Hajsz ne!... mivel rába mellett
 Szereztem egy rétet.

Nem azért, hogy az enyimek —
 De szép egy pár barom,
 Hogy jó kézbe kerüljenek
 Magam is akarom....

Hik te ne!... hát bátyám uram!
 Ne gyujtsunk rá egyet?
 ‚Debz‘ öcsém jó lesz!... alig ha
 Tehetünk most többet!

Biz azt tartom.... hóha bimbó..
 Itt a dohány nálam:
 Töltsön rá kend, majd kiütök.
 ‚Bizony alig várom.‘

‚Ej beh hamar bele gyulladt!‘
 Első koczintásra.
 ‚Fogadj isten!... induljunk hát!‘
 Szólj rá a hajszásra.,

Hik te ne... hej, bele gyulladt
 Szivembe is régen:
 A kend lánya gyujtott bele
 Ott a falu végen....

EZ AZ UTCZA SIKRA FAGYOTT....

Ez az utca sikra fagyott...
 A galambom beh elhagyott!
 Ha elhagyott isten neki!
 Vegye el a ki szereti.

Kiesett a makra pipám:
 Édes apám, édes anyám!
 Pénzt adjanak pántlikára
 Hadd kötöm a szopókára.

Nem szorultam eddig arra,
 Hogy magam vegyek magamra:
 Még sem esett ki a pipám,
 Földig uszott a pántlikám.

Hej 'szen bár most is úgy lenne ;
 De hát — mi tagadás benne ? —
 Megverte azt teremtője ,
 Kinek nincsen szeretője !

... MEGFOGADTAM ...

Megfogadtam , hogy többet nem mulatok ,
 Azért nekem hát békét is hagygyatok ! ...
 No , nem iszom ! .. csapláros ur , követem ,
 Már megmondtam : de egy cseppet se nekem !

Ismerem én jól a természetemet :
 Ha egy kicsit zsebre rakom eszemet
 S lassan lassan bele ándorítottok
 Mindnyájan az asztal alá hullatok.

Nem kell ! ... vagy hijában mentem magamat
 Fülhegyre se veszitek a szavamat ? ...
 No jól van hát : oda neki ! nem bánom ,
 Ha úgy rátok érett a dinum-dánom ;

Mulassunk hát! kocsmárosunk, hol a csap?
 Ide vele, mert a mennykő bele csap?
 Nem kell nekünk semmi teketória:
 Legjobb lesz a hordót behozatnia. —

.... Hej cigányok! rátok is lesz ma gondom,
 De aztán hát rá járjon ám, ha mondom,
 Nekem itt — a bóbiskoló apátok! —
 Kivilágos kiviradtig huzzátok!

—•••••—
 GYÖNGY A SZEMED....

Gyöngy a szemed, virág a szád,
 Tündérország a te hazád!
 Szerelem az eged boltja,
 Te magad vagy a nap rajta —
 A nap rajta!

Vándorfelhő az én lelkem:
 Kibocsátám, hozzád küldtem,
 S midőn elsubant melletted
 Meggyujtottad, elégetted —
 Elégetted!....

Boldog világ a szerelem
 Virágokat bőven terem
 Édes anyám, lelkem anyám!
 Ez a világ az én tanyám.

Ha felkel itt vidám napom:
 Félre ütöm kis kalapom,
 Megölelem a rózsámat
 S csókra készítem a számat.

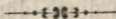
Az én rózsám pillantása
 Egy uj csillag támadása,
 Melegen lövell sugára
 A szerelem világára.

A hajnal az ég rózsája . . .

Piros hajnal rózsám szája ,

Melyen a csók-virág terem —

Boldog világ a szerelem !

SZÉP A TORONY.....

Szép a torony , ha fényes . . .

Ez a kis lány beh kényes !

Ölelem ,

Tüzelem :

Verje meg a szerelem.

Hajolj idebb , ha lehet :

Hadd nézzem a szemedet !

Heje hó !

Hadaró !

Megesz babám a bagó !

Ne félj rózsám ne ne ne :
 Nem vagyok én a fene !
 Hipip happ !
 Be jó nap :
 Részeg vagyok mint a csap !

A MUZSIKA DINEG-DÖNÖG....

A muzsika dineg-dönög ,
 A sarkantyu pineg-pönög :
 Járjuk ketten kedvesem ,
 Egyenesen , helyesen.

Ide nézz a figurára ,
 Ne az anyád kosarára !
 Hej ugy babám ugy ugy ugy ,
 Azért is ugy , nem amugy !

Hegyezem is , módulom is —
 El el ugrik a kis hamis ,
 Gyu haj kincsem ! be be be
 Befordulj most izibe . . .

MINT ÓSZI LEVÉL....

Mint őszi levél az ágtul
 Elszakadtam a világtul —
 Sirok, mint a sebes eső,
 Ha szeret tán megkeres ő,
 Megkeres ő!

Délibábos róna határ,
 Látlak-e, vagy soha se már?...
 Itt kél velem; itt jár velem
 Verőfényed a szerelem,
 A szerelem.

Bánatom egy terebélyfa,
 Hej tudom én ki bujtotta?...
 Szivem rajt a fülemile,
 Gondolatom a levele,
 A levele.

Te kis halvány, tenger szemű!
 Miért is vagy oly gyönyörű?
 Merengésed virág-álom:
 Ugy is te lész a halálom,
 A halálom!....

Jancsi pajtás! ereszd meg azt a csapot:
 Felköszöntsük somlaival a papot —
 Isten hozta Tóni bátyám, itt a bor,
 Igyék egyet, épen magán van a sor.

Ugy, de az nem addig van ám, követem!
 Én azt a kóstolgatást nem szeretem:
 Tüstöntöből egy hajtásra le vele!
 Így erősül a barátság kötele.

Keblemben egy durva pogány tévelyeg,
 Nyakon öntöm borral csak úgy szédeleg —
 Hej te pogány, kemény agyu fájdalom!
 Borral keresztellek ma meg, fogadom.

A kedv gyöngyei a borban fakadnak
 S ivás közben a szivnél megakadnak
 S ha a gondolat világa felragyog:
 Ezekből lesznek egén a csillagok.

De mi a manót darálok? bort ide!
 Hadd boritson el a mámoréj' köde —
 Adjon isten bort, buzát és... mit no, hát?..
 Majd megmondtam... mindig tele csutorát!

— Te kis leány, ne incselkedj előttem!
 Ugyis már a szemem rajtad feledtem
 Gyöngyöm, ha talán szivemet kívánod:
 Iparkodj, míg meg nem öli a bánat... ..

No még egyet Tóni bátyám, ha lehet,
 Aztán megyek, ez a kis lány integet —
 Adjon isten egészséget és erőt,
 Aztán adja minél előbb nekem őt.

TARTALOM.

	Lap.
Előszó	III
Fonóházban szól a duda	1
Zöld vetés közt	2
Czifra subám	3
Szegezés bánt	4
Egy kis halom virul	6
Őszi fákön	7
Busulok én	8
Kemenesi füzes-berek	9
A hajnali kakas szóra	10
Ejnye te kis rózsza színű	12
Oda hajtok delelőre	13
Ez az utcza	14
Hegyen állok	16
Fut a fakó	17
Jertek pajtás	18
Megoldom a kerekemet	22
Réz sarkantyum	23
Levél színyes faluderék	24
Temetőben ütöttem fel	25
Rózsát hintek	26
Jó idő jár	27
Száll a felhő	28
Huzódnak a bárány-felhők	29
Csurgóra áll a kalapom	31

	Lap.
A felföldön, Kemenesen	32
Hideg szél fuj	33
Ha rózsámnak	34
Hej azért, hogy	35
Huzd rá cigány	36
Azt mondják szemet szur	37
Semmit se félj	38
Haragszom rád	40
Hej, eb fujja, kutya járja	41
No, mondom	43
Csárda van itt	44
Eltörött a szekerem kereke	46
Kikeletkor hajt a rózsa	47
Gyere rózsám	48
Bubánatom	49
Kis kertemben járok	49
Hej szép öcsém	51
Megérett a fehér retek	52
Virágosan szép az erdő	53
Megrepedt selyem kötényed	55
Az én szívem	56
Összedőlt a kocsmá fala	57
A magányos élet isten átka	58
Ragyagói híres vendégfogadó	60
Katykaringós selyem kendőm	61
Elmaradt a hármás halom	63
Egyenes vagy	64
Megállott a tói malom	65
Gyere ki	66
Halavány vagy	67

Ne vonakodj	68
István bácsi, Orsa néni	69
Kis kertemben, a domb fölött	70
Árok árok	72
Messze kolompul	73
Hej a lány kapós ám	74
Mielőtt én	75
Minek nekem a szerelem	76
Kemenesi határszélen	78
Ki a legény	79
Rába vize	81
Zöld erdőben	81
Holdvilágos éjszaka van	83
Gyöngyikém, galambom	84
Azt beszélik	85
Hej hej feleségem asszony	86
Szép a szemed	87
Fáj a szívem	88
Zöld erdő	89
Körülöttem egy virág se	90
Sötét köd ereszkedett	91
Csálás ökröm bimbó nevü	93
Ez az utcza sikra fagyott	95
Megfogadtam	96
Gyöngy a szemed	97
Boldog világ	98
Szép a torony	99
A muzsika dineg-dönög	100
Mint őszi levél	101
Jancsi pajtás	102

MÜLLER EMIL könyvnyomdájában
megjelent s kapható :

TANKÖNYV

ELEM- S REALISKOLAK

HASZNÁLATÁRA.

(a cs. kir. magas ministerium jóváhagyásával.)

IRTA

GRYNAEUS ALAJOS

szathmár-megyei cz. kanonok, hittudor, tanár stb.

NEG-YEDIK S BŐVITETT KIADÁS

85 K É P P E L.

ÁRA füzve : 20 pkr.

MÜLLER EMIL könyvnyomdájában
jelenik meg:

DIVATCSARNOK

TUDOMÁNYOS, SZÉPIRODALMI,
MŰVÉSZETI és DIVATKÖZLÖNY.

Szerkesztő

Császár Ferencz.

Kiadó

Müller Emil.

Megjelenik minden hó 5, 10, 15, 20, 25, 30án,
Párisi eredeti divatképekkel.

ELŐFIZETÉS helyben : negyed évre 4 pft., fél évre 7 pft.,
egész évre 14 pft.

„ vidéken : negyed évre 4 frt 30 kr., fél évre
7 frt 40 kr., egész évre 15 frt 20 kr.p.

Előfizethetni a lap szerkesztő s kiadó hi-
vatalában: Servitater 3. sz. II. emelet.

IFJUSÁG LAPJA.

Szerkesztő

Gönczy Pál.

Kiadó

Müller Emil.

Megjelenik minden Szerdán 2 íven 8rétb.

ELŐFIZETÉS helyben: fél évre 4 frt 30 kr., egész évre 8 pft.

„ vidéken: „ 5 frt — „ „ 9 pft.

Előfizethetni Müller Emil könyvkiadó-
hivatalában : Servitater 1. sz.

092K

